

[Øllgaard]

Vi kan da gerne tage den ordveksling her og nu. Mine vendinger om, at SFs forslag klart viser, at man ønsker at bruge landbrugskrisen til at gøre nogle ideologiske fremstød og til at lave nogle store samfundsreformer, står jeg ved, for det står at læse klart og tydelig, hvad meningen er. I den forbindelse nævnte jeg, at andre partier i tinget slører deres hensigter mere, og det var ganske rigtigt det radikale venstre og socialdemokratiet, jeg dér tænkte på, for disse forsøg på at bruge krisen til at få indført en jordbankkonstruktion betragter jeg som ideologiske fremstød. Vores uenighed består vel endnu i, om landbrugspolitikken skal bestå i, at man begynder med at flytte nogle hegnspæle i forhåbning om, at vi så til gengæld får en forbedring af landbrugets forhold, eller om vi skal gå rationelt til værks, som der er lagt op til i venstres og firkløverpartiernes forslag, ved at vi lader en væsentlig del af landbrugspolitikken bestå i, at man bortakorderer den alleryderste gæld og får ombyttet en stor portion af den næstfølgende tungtbelastende gæld. Vi tror ikke på, at vi får alverden for et tilsagn om at flytte hegnspæle; vi vil hellere gå mere rationelt til værks. Vi føler os overbevist om, at tiden bliver moden til det på et eller andet tidspunkt; gid det måtte være allerede i morgen i landbrugsudvalget.

Tinning (VS):

Man kan åbenbart være så blind over for realiteterne, at man ikke engang ved, hvad man selv laver. Det er klart, at alle partier fører ideologisk kamp også i forbindelse med landbrugskrisen; det gælder både partiet venstre, fremskridtspartiet og alle mulige andre partier. Der er ikke nogen grund til at kritisere SF eller andre for at føre ideologi frem. Det, man kan kritisere, er, hvad ideologien er, hvis det er det, man har lyst til.

Men tilbage til sagen, nemlig SFs forslag til folketingsbeslutning. Først vil jeg sige, at jeg synes, det er godt og meget positivt, at man har forsøgt at sige noget om, hvordan man kunne angribe landbrugspolitikken på både kort og også lidt længere sigt. Det er også godt, synes jeg, at man har forsøgt at lave det ud fra grundprincippet om en solidarisk landbrugspolitik. En solidarisk landbrugspolitik må jo være, som også ordføre-

ren fra SF var inde på, ud fra en økonomisk synsvinkel noget med, at de dele af landbruget, der faktisk klarer sig rimeligt godt, selvfølgelig også kommer til at være med til at hjælpe de dele af landbruget, der klarer sig mindre godt. Vores principielle synsvinkel er, at det, der er brug for ud fra det økonomiske, i høj grad er en solidaritet i landbruget selv, i form af at der flyttes rundt på nogle af midlerne. Men der må også være solidaritet i forhold til det naturgrundlag, man har for produktionen, en solidaritet i forhold til forbrugerne og en solidaritet ikke mindst i forhold til u-landene.

Men dér er der desværre nogle ting i det mere grundlæggende udgangspunkt for forslaget, som vi i hvert fald ikke kan være helt enige i. Man siger i den skriftlige fremsættelsestale noget om, at der er fire forskellige hovedudgangspunkter, og dér og andre steder i selve forslaget taler man om denne kæde animalske produktion.

Vi tror faktisk ikke på, at det nytter så meget at blive ved med at hænge fast i, at det er den animalske produktion, der skal redde det danske landbrug eller Danmark for den sags skyld på lang sigt. Jeg tror heller ikke på denne her med, at landbruget er af væsentlig betydning for samfundsøkonomien. Det er selvfølgelig rigtigt, at vi har en stor landbrugseksport, og at den betyder noget for valutabalancen, for betalingsbalancen, og hvad ved jeg. Men det er jo alligevel ikke sådan, at man kan sige: det tager vi så som et fælles udgangspunkt, for sagen er jo, at der herinde er en lang række af partier, som gang på gang demonstrerer en omfattende form for hykleri, når det drejer sig om betalingsbalancen, valutabalancen, og hvad ved jeg.

Jeg skal ikke gøre meget ud af det, men som bekendt er det sådan, at der har foreligget en lang række beskæftigelsesforslag, bl. a. fra VS, der har taget sigte på at gøre noget ved betalingsbalanceproblemet, men dem har man helt og aldeles afvist. Det er ikke, fordi betalingsbalancen bekymrer os synderlig meget, men det bekymrer os faktisk en hel del, at det løbende underskud betyder, at man gældsætter lønarbejderne ret massivt. Jeg mener altså ikke, at vi kan diskutere langsigtet landbrugspolitik ud fra, at vi skal opretholde en landbrugseksport, der overvejende består af animalsk produktion.